

KTERAK PAN LESNÍ ČEJKA S TRÍSKOU LAPALI — "ŠKODNOU".

Konec eposu o Nekfestovi. — Napsal S. Šumavský.

Lesní Čejka se z posledního sjezdu lesnické jednoty navrátil poněkud později, tak že již se požívala divití stolová jeho družina "Na křižovatec, jež se v poslední době rozmnožila o několik sousedů ze vsí a veselého otce Volešnicka, který si rád, přerád dobíral Čejku a jeho zelenou družinu pro jejich války s pytláky.

Adjunkt Ringlhán, jenž si získal naději na Čejkovu hezkou dečku a od nějaké doby již jakoby patřil k rodině, zamlouval vždy vše, když se na to došlo a krotit zvědave, aby počkali, však že jim to Čejka sám vysvětlí.

A vysvětlil, když se za týden vrátil.

Jakmile utichlo bouřné uvítání, zasedl ke stolu, s chutí se napil a rozhlédl.

"A kde pak jste vězel?", tážal se pan otec, jenž si vždy Ringlhána dobíral, že mu tehán zdivočel a že někde si vyhazuje z kopytka.

"Kde? Byl jsem ve světě, cestoval jse, sbíral zkušenosti, lovil —"

A nyní se rozpovídal a líčil své cesty až se krovky třáslý od smíchu, jímž hluchela hostinská místnost. A vyprávěl kolik měsíců.

"A což ty lovecké zkušenosti, máte něco nového?" tážal se ho dnes pan otec, když se sešli v útulné hospůdce, neboť venku již padal sníh.

"Jak by ne? Víte, jak se chytá nosorožec? Ne? — Geniální způsob. Budu hledět, abych to nějak upravil na ty naše pytláky, vykládal, zatím co celá hospoda naslouchala, čekajíc. — "To se

udělá v lese budník a z toho vyčnívá trám. Teď je povinností lovecovou, aby vypátral nosorožce a rozdráždil ho. Nosorožec je vztekly tvor, žene se za ním, ale lovec uskočí do budníku a popadne karty, které si tam byl přichystal. Nosorožec se žene, žene, nevidí trámu z boudy vyčnívajícího a myslí jen na to, jak by rozdupal lovece, najednou si vrazí trám do obličej, až má bouli jako rance a vykřikne: "Hrome, to mám oko" — lovec ovšem nemešká, popadne dvě esa, uskočí z budníku a vykřikne: "Velus!" a nosorožec je trop..."

Zas zohlalolil smích, až okeniče drněly.

"No dokázal byste něco takového?" tážal se Čejka pana otce.

"Aby ne!" směje se tento. — "Dokázali jsme jinší věci."

"Tohle je dřina, ale umí-li nášinec dobře využití přírodních živlů, nenadře se tolik jako při tom vašem lovu nosorožců. Te když já jsem byl na léčení o mošských lázních," vykládal pan otec, "vydržoval jsem se lovem herynků, no nemeškáte se, vyplácelo se mi to. Nebudu vám líčit podrobnosti, povím vám jen zcela jednoduše recept, jak nychytati "snadno a rychle" několik tisíc herynků. — To se vezme ku př. Kubelík, postaví se na břehu moře. Ukáže se mu stotisícovka a on začne líbezně hrát. Jak to herynce slyší, vystrčí hlavy z vody, aby lépe slyšeli. Nyní se vezme mráz a nechá se moře zamrznouti. Jakmile se to stalo, můžete poslat Kubelíka domů do Býchor a vezměte kosa a posečete to hlavy herynků nad ledem vyčnívající a pak už můžete dát stranou mráz i moře a můžete herynky rovnou nakládat do sudů."

Nový příval smíchu utlumil další slova páne oteova, jenž

tvrdil, že si na vánoce i na velikonoce opatřuje takhle ryby u svého klepáče a že na harmoniku chytí ne sice tisíce, ale čtyři nebo pět pořádných kaprů jistě.

Hosté se posilňovali zatím a od druhého stolu již přišla řeč na škodnou, jež zde v horách již na počátku zimy jest drzá, což po tom až uhoří důkladně mrazy.

Nejstříplavější mluvil domkář Racapa, dobrý přítel Netfeskův, jenž nemohl zapomenouti, že Netfesk až dosud vždy podlehl a na posledy si ještě vše důkladně odseděl.

Jalovec měl jej v podezření, že také pytláčí, ale vzdor četným pochybným jeho setkáním se s ním, při lajdání lesem nemohl ho dopadnouti.

Racapa mluvil hlasitě, že prý pánů chtí sami bouhu, ale aby odstranili kuny, které okrádají chudé sedláky o slepie, o to prý se nestarají.

Řeč šla kolem a "zelení" nechtíce do sebe dáti rýti, snažili se zavést řeč jinam.

"Co vy," ptal se Ringlhán stárka Volešnicka, "už jste chytli toho svého tehoře?"

"Na ta slova dal se pan otec do smíchu, ale stárek jen se bránil: "Tehoř to byl, vždyť jsem poznal jeho stopy!"

"A dneska ráno našel ve skopci chyceného zmrzlého kapříka," smál se pan otec.

"Ovšem, poněvadž sklopec zůstal potvrzen a tehoř mi utekl."

"A není to snad vydra?" tážal se lesní Čejka.

"I není," ujišťoval se smíchem pan otec, "neří, vím, že je u nás tehoř, protože se mi ze stodoly — ztrácel obilí!"

"Tohle jest dobré"

"Inu, už je —" a hovor se přesunul na zloděje.

Jaké bylo podivení pana lesního, když za několik dní dostal účet od Netfesků za slepie, jež prý mu kupa zardousila, lze si představit. A neměně zajímavé bylo odůvodnění této žádosti.

Netfesk psal: "Podle paragrafu 45 zákona Vo hembě musej my nahradit škody Vodzvěře A kupa je zvěř. To se vy. Že je to Kupa, co by to mohlo být? No Tak mi to pošlou ať nejni Što homzrntost."

Lesní neodpověděl, poslal psaní lesnímu, jenž měl z toto náramnou zábavu, ale když Netfesk upomínal a brozil žalobou, poradil se lesnímu s advokátem a ti prý mu řekli, že skutečně zákon nerozlišuje, jaká je to zvěř, jež způsobila škodu, ale za to, že zase patří lesní správě vždy kožešina.

Jalovec skřípal zuby, když byl s adjunktem Ringlhánem platiti slepie, které prý kupa zhubila. Racapa dosvědčil, že jich tolik a tolik bylo a že měly tu a tu cenu a nezbylo nic, než zaplatiti, ne Jalovec byl přesvědčen, že Netfesk ani tolik slepie neměl.

"A proč si je necháte zřít, můžete na kunu líčit?" obořil se konečně na Netfesků.

"A nelicím?" tento zase, ukazuje na železa zarezavělá, jež by snad ani nebyla sklapla.

"Do tohohle chcete něco chytit? Pak ovšem!"

"O, už jsem do nich chytil tři, ale on je té havěti plný les, leze to sem, jakoby na fotovně slepie neměli," huboval Netfesk.

Jalovec blýsklo v očích.

"Tři jste chytli? A kde jsou?"

"V městě jsem je prodal, po pětce za kus."

"A kde jste je chytli?"

"Za zahradou, ale jdou z lesa."

"Ale tohle je dobré, víte, že jste je měl odevdat a to tím spíše, že jste na ně líčil v revíru?"

Nyní se to Netfeskovi nevyplatilo, Jalovec se smál celou cestu, poněvadž byl jist, že Netfesk nechtěl nic, právě tak, jako tvrdil, že mu nic nezakouso slepie, ušhrá, že je sám sněd a dal si je ještě zaplatiti.

Nyní konil lesní úřad Netfesků, aby zaplatil po 20 korunách za tři kolejší kuny, sic, že bude udán pro krádež a Netfesk u toho platiti, upsal se, že si to z jara a v létě na pasece oddělá.

A zase chudilo se veselo do hospůdky "na Křižovatec", jen Netfesk a Racapa se jí vyhýbali. Veselo tam bývalo až do té doby, kdy Triska obléhl, že má ve svém bajeňství zase dvouhousku škodnou.

Tentokrát to bylo horší. Triska šel zasněženou pasekou a najednou se před ním vyvalil zajíc a jako pitomý jde proti němu, pak se uhně a klopýtaje a padaje, zájde do lesa.

Triska nevěděl, co to je, a hle, tamhle druhý. A také jako v nátoháech.

Jde tedy do paseky a mimoděk drží se stopy přešlého zajíce. A hle, tu na zemi udupané místo a tam uprostřed zajíci pěšinky mstička s něžím tekutým, v čemž Triska, přičichnuv, poznal — kořalku.

"Inu pardie samec," zaklel, "ti na to jdou z chytra." A nyní chápál, proč se zajíci potáčeli a jak snadno je pytláku zmoeniti se takového opilce.

Když se tohle doneslo "na Křižovatec," mohla se ovšem na vzory všem lesákům, hospoda zhořiti smíchem, jenž jí bouřil a to ovšem jen rozdmýchalo hněv Čejkův a jeho družiny.

"Snadná pomoc," radil pan otec, "rozhoďte lesem několik čísel "Abstinentního věstníku" nebo uspořádejte přednášku o škodlivosti alkoholu vůbec a pro zajíce zvláště."

Triska neřikal nic, ale obstaral si silný drát a bílou lakovou barvu. Dobře prohlédl paseku a u jedné mstičky s kořalkou nakladl vždy v podvečer velikých ok a střídal se s Jalovcem a Ringlhánem v jich hlídání.

Oka byla bíle nalakovaná a mohl je tedy pytlák přehlédnouti a chytiti se.

Seance "na Křižovatec" se pak ovšem fidily dle toho, byli tu Netfesk a Racapa, v nichž viděl Triska škůdce a podle toho kdy odešli. Jakmile se zdvihl Netfesk, neudržel Jalovec a Trisku ani pan otec.

Konečně ztratil humor i pan otec. Ze sýpky se mu ztrácelo obilí a tehoř se nechtěl; ani ten, jehož stopy našel stárek, ani ten, co kradl.

Jednou, jda domů, prosil pan otec lesního Čejku, aby si na to ho tehoře počítal, prý už zase viděl stopy.

Šlo se tedy nepozorovaně do mlýna, neboť lesní nechtěl, aby se vědělo, že on a jeho hajní nejsou v revíru.

V šalandě bylo útulno a při přímě vyčkali lovei až vyšel mráz a na to tíse mlýn obstoupil. Sýpka páne oteova byla vzadu za hospodářskými staveními blízko vody, u níž byl malý hájek okový, obklopující malou vodní tůň, té doby zamrzlou.

Tam si nadstoupil pan lesní.

Netřvalo dlouho a slyšel slabě praskání.

Pak ticho a zase šustění a praskot.

A pojednou temná rána praská jichu ledu, zblunknutí a hřmot, jako když se někdo hrabe z vody ven.

Pan lesní nemeškál, několika skoky oetl se u tůně houštím zarostlé a spatřil chlapa, marně se namáhajícího vyléztí na led.

Přivolal druhé lovece, s nimiž přispěchal pan otec a když si na vyloženého zatím posvětili, poznal: v něm — Netfesk, který měl pod burusem uvázaný hodný rance obilí, z něhož teď voda čerela.

Lesní Čejka líčil, jak naň přišel.

"A ta naše chasa vysedala v ledu průdech, který slabě zamrzl, ale "tehoř" o tom nevěděl a chytit se," vyložil zase pan otec.

Hajní si ovšem mnuili ruce a s radostí pustili mrázem zvěleho Netfesků domů a než odešli, upravili řádně stárkův sklopec, přistavivše ho k otvoru ve stodole.

Nyní si Triska oddechl, myslíc, že Netfesk, jenž se na druhý den neukázal "na Křižovatec", dá si pozor na dráčky po takové lázni.

Šel tedy domů z hospody pohodlně lesem a plotem obory vyhlížel jen tak, jakoby pro jmeno na paseku, hovoře a Ringlhánem.

A najednou se jim zdálo, že se v příkopě u trati něco pohybuje a skutečně vytesly odtamtul dvě osoby, jež se plížily k pasece. Do Trisky vjela elektrina.

"To jsou oni," zabušel a již se drápal přes plot a Ringlhán s ním.

Pytláci zatím již nalévat kořalku do mstiček na zajícih pě-

Metz Bros. Brewing Co. Telefon Douglas 119. Vaří a lahvuji vyborné jen pivo. Můžete se na tento starý a osvědčený závod spolehnouti.

šinkách, kteréž nechal Triska z opatrnosti nedotčeny. V této práci vyrušil je hřmotný seskok brichatého Trisky, jenž se na ně hrnul jako pominutý automobil.

Mžikem se rozskočili, hodlajíce uliči na dvě různé strany, aby hajný nevěděl, za kterým se puští.

Leč dlouhohodý Ringlhán přelétl k nim právě v okamžiku, kdy marně se snažili urvatí oko, do něhož se chytily od stromku, k němuž byla přidržána, ležice jeden v pravo, druhý v levo.

A již tu byl funeč Triska a o chotně pomáhal s Ringlhánem chycené kořisti z osidel.

Když si je obrátili proti měšičku, spatřili mrtuté lice — Netfesků a Racapa.

"Vida dva ptáky, šestiperáky," odvětil si Triska radostně, že popadl i Racapa.

Druhý den, když četník přišel vyšetřovat krádež ve mlýně, poslal pan otec pro Trisku a ten s obrovskou radostí sdělil jim, jak věra dopadl dva pálené "tehoře".

"Pytlák je zloděj jako jiní zloději," bylo jeho naučení.

Na hlavní přelčení, k němuž byl Triska předvolán jako svědek, byl by málem přišel pozdě.

Den před tím totiž oslavoval "na Křižovatec" svoje vítězství a značně "podrošen" ubíral se k ránu domů. Noc byla tmavá jako kolomaz a proto šel Triska po příkopu, táhna po okrají hlí, aby se přesvědčil, nesešel-li s něho, a šel hodně dlouho, cesta ne brala konce a najednou před ním zasvětila okna "Křižovatec", kde Jalovec ještě seděl a hrál karty.

Udivili se všichni, spatřivše Trisku, neboť myslii, že jde pro pomoc proti pytlákům.

Když se napil a vysvětlil jim to, jak se "držel" příkopu, vybrali se s ním touz cestou.

Za svitu elektrické svítilničky spatřili, že nějaký kujon, jenž asi znal tento způsob Triskova pojištění se proti zablouzení, "přehodil mu výhybky", překopav příkop a spojil jej s jinými, které se s ním křižovaly, tak, že Triska, pobloudiv trochu lesem, musil se jako po kolejničce, "držet se" jí, navrátil odkud přišel.

To byl poslední čin přemožených pytláků. Aspoň Triska byl o tom přesvědčen.

A když Netfesk dostal u kraj ského soudu skoro dva roky a Racapa několik měsíců, zajikli se

pytláci v celém okolí. A pan lesní Čejka měl na památku po Netfeskovi vydrovku — neboť ve mlýně pana otce Volešnicka se chytily vydra — táž, která již jednou uklouzla, zanechavši ve sklopei kapra.

Nosní katar. Jste-li stížen nosním katarom, nebo jsou-li dásně vaše rozbohávané, naběhlé a krvavé — upotřebte Severova Antisepsolu. Čtete, co paní Marie Kayer, 4613 S. Washtenaw ave., Chicago, Ill., nám psala o tomto přípravku: "Upotřebila jsem Severův Antisepsol jako vyplachovačlo a jsem s ním úplně spokojena. Byla jsem stížena nosním katarom a dásně moje byly krvavé, avšak od té doby, co jsem použila tento přípravek, bylo tomu odpomoženo." — Pište si o naši knížku, v níž udány jsou různé způsoby léčení pomocí Severova Antisepsolu. Jest zdarma. Severův Antisepsol stojí 25 centů a jest na skladě ve všech lékárnách. Nemůžete-li ho u lékárníka obdržeti, pište přímo na W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. Adv.

NOVÉ OBOUSTRANNÉ TALÍŘOVÉ ČESKÉ RECORDEY, zpívané panem B. Ptákem, členem Národního divadla v Praze. — Cena 75c.

Vzpomínka, valčík. U hrobu matičky. Ach, což bych já šporoval. Lístěčku dubový. Kde domov můj? Svět měsíčku. Vstávej, má panenka. U okénka jsem já stával.

Následující recordey jsou hrané Princess Military Band: Vy hvězdičky, pochod. Už je malá chvílka do dne, pochod. České písně, valčík. Pochod jenerála Filipoviče — a jiné.

Pište si o nové seznamy. Př obhájence jednoho tuetu recordeů hradím expresní výlohy sám řídí JOSEPH YIRÁK, 1333 W. 18th Street, Chicago, Ill (Advertisement.)

Frank Pánek v č. 2020 již. 8. ul., roh Francis ul. Budu vyráběti jediné nejlepší uzeníny všeho druhu dle českého způsobu. České jaterničky každé úterý. Vždy hojná zásoba čerstvého masa. Obsluha vzorná. Dovážíme i do domu. Tel. Douglas 5887.

JAN YIRÁK, český pozemkový a pojišťovní jednatel. Čtělí krajané! Kdo byste a přál prodát aneb koupiti majetek, nyní mám na prodej velký výběr krásných a laciných majetků; též i farmy. Pojišťuji proti ohni, tornádu a vůbec všem vichřicím, pronajímám domy, obstarávám výtahy z knih a kontraktů. Přijďte a prohlédněte si tyto krásné a laciné majetky, než koupíte jiné. Milerád Vám posloužím. — Úřadovna: 1241 jižní 16. ulice. Telefon: Doug. 3258

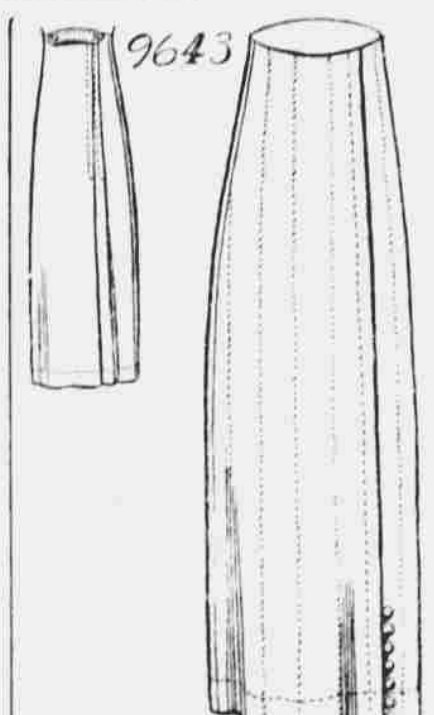
Václav Kozák, 2705 SO. 10. STŘ., OMAHA, NEBR. vlastní moderní závod řeznický a uzenářský. Zásoby čerstvého masa, jakost i vlničká výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zajistě, že podruhé přijde se zase. — Zboží na požádání dováží do domu. Ob jednávky možná učiniti telefonem: Douglas 4788.

Nejlépeším místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada. Chicago Lumber Co., na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

MODNÍ SVĚT.

9790. Dámská zástěra. — Strih ve třech velikostech: Malá, prostřední a velká. Zapotřebí 4 3/4 yd. 36 pal. látky na prostřední velikost.

9643. Dámská sukně. — Strih v pěti velikostech: 22, 24, 26, 28 a 30 palců v pasu. Jest třeba 3 1/2 yd. 44 pal. látky na velikost 24 palců.

9468. Dámská jupička "Dressing sack". — Strih v šestí velikostech: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 palců přes prsa. Zapotřebí 3 3/4 yd. 27 palcové látky na 36 pal. velikost.

9816. Dívčí šaty. — Strih v pěti velikostech: Na 4, 6, 8, 10 a 12 roků. Vezmou 3 1/2 yd. 40 pal. látky na velikost 8 roků.

Upozorujeme naše odběratele, aby při objednávce vsorků strihů neopomenuli udati mimo naznačeného čísla ještě míru aneb stáří.